

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про удосконалення норм законів з метою забезпечення фінансово-економічної стабілізації в Україні

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про загальну середню освіту (Відомості Верховної Ради України, 1999, № 28, ст. 230; 2014, № 2, ст. 41):

1) абзац другий частини шостої статті 11 виключити;

2) у статті 14:

частину першу та другу викласти в такій редакції:

1. Наповнюваність класів загальноосвітніх навчальних закладів (крім закладів, розташованих у селах, селищах) не повинна бути нижчою 20 учнів, а у містах обласного значення та м. Києві - не менше 30.

2. У загальноосвітніх навчальних закладах, розташованих у селах, селищах, кількість учнів у класах визначається демографічною ситуацією, але повинна становити не менше десяти осіб.

частину п'яту викласти в такій редакції:

5. Кількість учнів у групах продовженого дня не повинна бути нижчою 30 учнів.

3) у частині першій статті 25:

абзаци другий – дев'ятий викласти в такій редакції:

«Педагогічне навантаження вчителя включає 20 навчальних годин з 1 липня 2015 року, з 1 липня 2016 року – 22 навчальні години протягом навчального тижня, що становлять тарифну ставку, а також інші види педагогічної діяльності.

Розміри та порядок здійснення доплат за класне керівництво, перевірку зошитів, завідування майстернями, навчальними кабінетами, навчально-дослідними ділянками встановлюються Кабінетом Міністрів України.

4) частину першу статті 45 після слів «у сфері освіти» доповнити словами «за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує та реалізує державну фінансову політику.».

2. У Законі України «Про позашкільну освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 46, ст. 393; 2005, № 26, ст. 1484; 2014, № 2-3, ст. 41):

1) у статті 18:

абзац перший частини другої викласти в такій редакції:

«Середня наповнюваність груп та інших організаційних форм у позашкільних навчальних закладах становить не менше 20 вихованців, учнів, слухачів, а у початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладах (школах естетичного виховання) - не менше 15 вихованців, учнів і слухачів».

у частині третій:

у абзаці другому після слів «позашкільну освіту» доповнити словами «за плату у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

абзаци четвертий і п'ятий виключити;

2) у частині 4 статті 21:

абзац третій викласти в такій редакції:

«Держава забезпечує педагогічним працівникам позашкільних навчальних закладів призначення і виплату пенсії відповідно до чинного законодавства.»

3) у частині першій статті 22:

абзац перший викласти в такій редакції:

«1. Норма годин на одну тарифну ставку керівників гуртків, секцій, студій, клубів, творчих об'єднань позашкільного навчального закладу незалежно від підпорядкування, типу і форми власності, а також педагогічних працівників початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів (шкіл естетичного виховання) становить 20 навчальних годин з 1 липня 2015 року, з 1 липня 2016 - 22 навчальні години на тиждень. Оплата роботи здійснюється відповідно до обсягу педагогічного навантаження.

Розміри та порядок здійснення доплат за завідування майстернями, навчальними кабінетами, відділами, відділеннями, лабораторіями, куточками живої природи, дендропарками, зимовим садом, паспортизованими музеями, навчально-дослідними ділянками, теплицями встановлюються Кабінетом Міністрів України.

4) підпункт 2) пункту 5 Прикінцевих положень виключити.

3. У Законі України «Про дошкільну освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2001, № 49, ст. 259):

1) статтю 11 доповнити частиною 7 такого змісту:

«7. Відрахування дитини з дошкільного навчального закладу державної та комунальної форми власності може бути здійснено у разі невідвідування дитиною дошкільного навчального закладу без поважних причин більше ніж 20 днів протягом місяця.

Адміністрація дошкільного навчального закладу зобов'язана письмово повідомити батьків або осіб, які їх замінюють, про відрахування дитини із дошкільного навчального закладу.»;

2) у частині другій статті 14:

в абзацах другому – сьомому слово «до» замінити словами «не менше»,

абзац сьомий частини другої після слів «в оздоровчий період» доповнити словами «незалежно від типу групи»;

абзац восьмий та дев'ятий викласти в такій редакції:

«Групи з меншою наповнюваністю можуть формуватися за згодою батьків на платній основі.»;

3) абзац другий частини шостої статті 16 виключити;

4) абзац другий частини 3 статті 30 викласти в такій редакції:

«вихователя групи загального типу – 31 годину з 1 вересня 2015 року, з 1 вересня 2016 року – 32 години, з 1 вересня 2017 року – 33 години, з 1 вересня 2018 року – 34 години, з 1 вересня 2019 року – 35 годин, з 1 вересня 2020 року - 36 годин;»;

б) у статті 35:

частину 5 викласти в такій редакції:

«Батьки або особи, які їх замінюють, вносять плату за харчування дітей у державному та комунальному дошкільному навчальному закладі з 1 січня 2015 року у розмірі, що складає 60 відсотків (у міській місцевості) та 40 відсотків (у сільській місцевості), з 1 січня 2016 року - 70 відсотків (у міській місцевості) та 50 відсотків (у сільській місцевості), з 1 січня 2017 року – у розмірі, не меншому за 80 відсотків (у міській місцевості) та не меншому за 60 відсотків (у сільській місцевості) від вартості харчування на день.

Від плати за харчування дитини звільняються батьки або особи, які їх замінюють, у сім'ях, у яких сукупний дохід на кожного члена сім'ї за попередній квартал з урахуванням індексу зростання цін не перевищував рівня забезпечення прожиткового мінімуму (гарантованого мінімуму), який щороку встановлюється законом про Державний бюджет України для визначення права на звільнення від плати за харчування дитини у державних і комунальних дошкільних навчальних закладах.».

4. У Законі України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 21, ст. 84; 2004 р., № 8, ст. 67) :

1) частину першу статті 14 доповнити абзацом дванадцятим такого змісту:

«приймають рішення про оптимізацію мережі навчальних закладів та установ освіти з метою надання якісних послуг населенню в межах фінансового ресурсу.»;

2) частину першу статті 25 викласти у такій редакції:

«Організація та відповідальність за харчування у державних навчальних закладах покладається на місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, центральні органи виконавчої влади, яким підпорядковані навчальні заклади, керівників навчальних закладів.».

3) частину другу статті 35 викласти в такій редакції:

«2. Держава гарантує молоді право на отримання повної загальної середньої освіти і оплачує її здобуття та безоплатне забезпечення підручниками учнів загальноосвітніх навчальних закладів із числа дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, та дітей із сімей, які отримують допомогу відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям». Повна загальна середня освіта в Україні є обов'язковою і може отримуватися у різних типах навчальних закладів.»;

4) частину четверту статті 36 виключити;

5) частину п'яту статті 41 викласти в такій редакції:

«5. Учні державних та комунальних професійно-технічних навчальних закладів із числа дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, і

дітей, які потребують особливих умов виховання, перебувають на повному утриманні держави. Порядок забезпечення учнів державних та комунальних професійно-технічних навчальних закладів стипендією, організації харчування та повного державного утримання у них учнів з числа дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, і дітей, які потребують особливих умов виховання, визначається Кабінетом Міністрів України.».

6) статтю 42 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Норматив чисельності студентів (курсантів) денної та інших форм навчання на одну штатну посаду науково-педагогічного працівника у вищих навчальних закладах III і IV рівня акредитації встановлюється Кабінетом Міністрів України.

7) у статті 57:

Частини першу та другу викласти в такій редакції:

1. Держава забезпечує педагогічним та науково-педагогічним працівникам: належні умови праці, побуту, відпочинку, медичне обслуговування; підвищення кваліфікації не рідше одного разу на п'ять років; правовий, соціальний, професійний захист;

надання пільгових довготермінових кредитів на будівництво (реконструкцію) і придбання житла;

компенсації, встановлені законодавством, у разі втрати роботи, у зв'язку зі змінами в організації виробництва і праці;

призначення і виплату пенсії відповідно до чинного законодавства.

Держава забезпечує встановлення посадових окладів (ставок заробітної плати) науково-педагогічним, педагогічним та іншим категоріям працівників навчальних закладів та установ освіти на основі Єдиної тарифної сітки у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Розміри та порядок здійснення виплати педагогічним і науково-педагогічним працівникам надбавок за вислугу років, наукові ступені і вчені звання, допомоги на оздоровлення при наданні щорічної відпустки, а також виплати педагогічним працівникам щорічної грошової винагороди за сумлінну працю, зразкове виконання службових обов'язків встановлюються Кабінетом Міністрів України.».

8) частину другу статті 61 виключити.

5. У Законі України «Про охорону дитинства» (Відомості Верховної Ради України, 2001, № 30, ст. 142; 2005, № 17, 18-19, ст. 267):

1) абзац п'ятий частини третьої статті 5 викласти в такій редакції:

«організацію безкоштовного харчування учнів загальноосвітніх навчальних закладів з числа дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, та дітей із сімей, які отримують допомогу відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», а також учнів професійно-технічних навчальних закладів з числа дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування;»;

2) друге речення абзацу п'ятого статті 19 викласти в такій редакції:

«Порядок забезпечення учнів державних та комунальних професійно-технічних навчальних закладів стипендією, організації харчування та повного державного утримання у них учнів з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, і дітей, які потребують особливих умов виховання, встановлюється Кабінетом Міністрів України.».

6. У Законі України «Про зайнятість населення» (Відомості Верховної Ради України, 2013, № 24, ст. 243):

1) у частині третій статті 24 слова: «коштів Державного бюджету України, передбачених у бюджеті Пенсійного фонду України,» замінити словами: «коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціально страхування на випадок безробіття»;

2) в абзаці другому частини першої статті 26 слова «коштів Державного бюджету України для забезпечення молоді, яка здобула професійно-технічну або вищу освіту, першим робочим місцем за отриманою професією (спеціальністю) та» виключити;

3) статтю 28 викласти в такій редакції:

«Випускникам вищих навчальних закладів, які здобули освіту за напрямами і спеціальностями педагогічного профілю та уклали на строк не менш як три роки договір про роботу у загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладах, розташованих у сільській місцевості та селищах міського типу, а також випускникам, які здобули освіту за напрямами медичного та фармацевтичного профілю та уклали на строк не менш як три роки договір про роботу у закладах охорони здоров'я, що розташовані у сільській місцевості та селищах міського типу, надається одноразова адресна грошова допомога у п'ятикратному розмірі мінімальної заробітної плати у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.».

7. У статті 5 Закону України «Про підвищення престижності шахтарської праці» (Відомості Верховної Ради України, 2008, № 42-43, ст. 293, 2013, № 30, ст. 341):

у абзаці першому слова «за рахунок коштів державного бюджету стипендії в розмірі прожиткового мінімуму, встановленого законом для працевздатних осіб» замінити словами «стипендії за рахунок бюджетних коштів»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Розмір стипендій для зазначених осіб встановлюється Кабінетом Міністрів України.».

8. У Законі України «Про дипломатичну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2002, № 5, ст. 29, 2011, № 31, ст. 296):

1) у абзаці першому статті 25 слова «та за кордоном» виключити;

2) статтю 26 виключити;

3) статтю 38 виключити.

9. Статтю 44 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1999, № 45, ст. 397) виключити.

10. У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

1) у частині третій статті 119:

у першому реченні слова «компенсується із бюджету» виключити;
друге речення виключити;

2) статтю 250 виключити.

11. У Законі України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010, № 41-42, 43, 44-45, ст. 529; 2011, № 33, ст. 333; 2014, № 22, ст. 800):

1) у статті 69 у частині третій слова «не менше двох третин від посадового окладу судді місцевого суду загальної юрисдикції» замінити словами «посадового окладу викладача-стажиста»;

2) у статті 81:

частину четверту викласти у такій редакції:

“4. Умови оплати праці науково-педагогічних, педагогічних та інших категорій працівників Національної школи суддів України визначаються Кабінетом Міністрів України”.

3) у статті 129:

а) у частині першій слова «та не може визначатися іншими нормативно-правовими актами» виключити;

б) у частині третій:

у абзаці першому цифри «15» замінити цифрами «10»;
абзац шостий виключити.

4) у статті 138:

у частині першій слова і цифри «статтею 37 Закону» замінити словом «Законом»;

у другому реченні частини другої слова і цифри «призначається пенсія на умовах, передбачених статтею 37 Закону України «Про державну службу» замінити словами «пенсії на умовах, передбачених Законом України «Про державну службу», або пенсії, передбаченої іншими законами України»;

частини третю, п'яту викласти в такій редакції:

«3. Щомісячне довічне грошове утримання виплачується судді у розмірі 70 відсотків грошового утримання судді, з якого було сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а до 1 січня 2011 року – страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, який працює на відповідній посаді.»;

«5. Виплата щомісячного довічного грошового утримання, призначеного відповідно до цієї статті, на період роботи на посадах, які дають право на його призначення або право на призначення пенсії в порядку та на умовах, передбачених Законами України «Про прокуратуру», «Про наукову і науково-

технічну діяльність», «Про статус народного депутата України», «Про державну службу», припиняється. На цей період призначається і виплачується пенсія відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». Максимальний розмір щомісячного довічного грошового утримання суддів у відставці (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати десяти прожиткових мінімумів, установлених для осіб, які втратили працездатність. Довічне грошове утримання суддям виплачується органами Пенсійного фонду України за рахунок коштів Державного бюджету України.»;

5) у пункті 2 частини першої статті 139 слова «за вчинення умисного злочину» замінити словами «за вчинення умисного кримінального правопорушення або у зв'язку із притягненням до відповідальності за вчинення адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції.»;

6) із частини першої статті 144 слова «Національної школи суддів України» виключити;

7) Розділ XII «Прикінцеві положення» доповнити пунктом 4 такого змісту:
«4. До стабілізації економічної ситуації в країні обмежити максимальний місячний розмір суддівської винагороди 15 розмірами мінімальної заробітної плати».

12. У статті 14 Закону України «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 40, ст. 1063):

1) частину першу після слів «Державного бюджету України» доповнити словами «та з інших джерел, не заборонених законодавством»;

2) підпункт 2 частини другої доповнити словами «на умовах виконання державного/регіонального замовлення»;

3) частину третю виключити.

4) доповнити частиною 5 наступного змісту:

«5. Умови та розміри оплати праці працівників Національної суспільної телерадіокомпанії України визначаються Кабінетом Міністрів України.».

13. У Законі України «Про театри і театральну справу» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 26, ст. 350):

1) частину другу статті 13 виключити;

2) у частині першій статті 14 слово «коштів» замінити словами «коштів фінансової підтримки»;

3) абзац восьмий статті 21 викласти в наступній редакції:

«матеріальну допомогу для вирішення соціально-побутових питань у порядку, розмірах та за переліком посад, встановлених Кабінетом Міністрів України;».

14. Абзаци восьмий та дев'ятий частини другої статті 28 Закону України «Про музеї та музейну справу» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 25, ст. 191; 1999, № 28, ст. 231; 2010, № 5, ст. 45) викласти в наступній редакції:

«допомогу на оздоровлення при наданні щорічної відпустки, матеріальну допомогу для вирішення соціально-побутових питань та доплату за вислугу років у розмірах, порядку та за переліком посад, встановлених Кабінетом Міністрів України;».

15. У Законі України «Про культуру» (Відомості Верховної Ради України, 2011, № 24, ст. 168):

1) друге речення частини третьої статті 22 викласти у такій редакції:

«Рішення про оптимізацію мережі закладів та установ культури приймаються з урахуванням надання якісних послуг населенню в межах фінансового ресурсу.»;

2) частину третю статті 29 викласти у такій редакції:

«3. Професійні творчі працівники, працівники у сфері культури, які здійснюють культурно-освітню, інформаційну, науково-дослідну, методичну діяльність і працюють у державних і комунальних закладах, мають право на допомогу для оздоровлення під час надання щорічної відпустки, а також на матеріальну допомогу для вирішення соціально-побутових питань та доплату за вислугу років у розмірах, порядку та за переліком посад, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.»;

3) абзац перший частини першої Прикінцевих положень викласти в такій редакції:

«1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім частини першої статті 29, яка набирає чинності з 1 січня 2011 року, частини другої статті 29, яка набирає чинності з 1 січня 2012 року, та частини третьої статті 29, яка набирає чинності з 1 січня 2017 року.»

16. У Законі України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 12, ст. 165):

1) абзац четвертий статті 23 виключити;

2) у статті 24:

а) у частинах третій та двадцятій цифри „80” замінити відповідно цифрами „70”;

б) частину дев'ятнадцяту виключити;

в) у частині двадцять дев'ятій слова і цифри «підпункту «г» частини першої пункту 1 статті 26» замінити словами та цифрами «частини першої статті 49»;

г) доповнити статтю частиною такого змісту:

«Науковий (науково-педагогічний) працівник, звільнений з роботи у зв'язку із засудженням за умисне кримінальне правопорушення, вчинене з використанням свого посадового становища, або притягненням до відповідальності за вчинення адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції», позбавляється права на одержання пенсії, передбаченого цією статтею. У таких випадках пенсія науковим (науково-педагогічним) працівникам призначається на загальних підставах».

3) абзац третій статті 34 виключити;

4) статтю 38 виключити.

17. Частину четверту статті 19 Закону України «Про охорону праці» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 49, ст. 668) виключити.

18. У Законі України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., N 26, ст. 273, із змінами, внесеними Законами України від 20 листопада 2012 року № 5483-VI та від 19 грудня 2013 року № 714-VII):

1) у статті 49:

у частині другій цифри «80» замінити цифрами «70»;

в абзаці третьому частини четвертої слова та цифри «підпункту «г» частини першої пункту 1 статті 26» замінити словами і цифрами «частини першої статті 49»;

у частині п'ятнадцятій слова «за умисний злочин, вчинений з використанням свого посадового становища,» замінити словами та знаками «за вчинення умисного кримінального правопорушення з використанням службового становища, або притягненням до відповідальності за вчинення адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції»;

2) у пункті 1 та абзаці першому пункту 2 розділі IX «Прикінцеві та перехідні положення» слова і цифри «з 1 січня 2015 року» замінити словами і цифрами «з 1 січня 2017 року».

19. Пункт 6 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про безоплатну правову допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., N 51, ст. 577; 2014, № 22, ст. 812) викласти у такій редакції:

«6. Надання безоплатної вторинної правової допомоги особам, зазначеним у пунктах 1, 2, 8 – 12 частини першої статті 14 цього Закону, забезпечується починаючи з 1 січня 2017 року».

20. У Законі України «Про фізичну культуру і спорт» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 14, ст. 80; 2014 р., № 2-3, ст. 41):

1) у частині шостій статті 10 слова «Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності» виключити;

- 2) частину третю, четверту та п'яту статті 26 виключити;
- 3) абзац другий частини другої статті 47 виключити;
- 4) частину дванадцяту статті 48 виключити.

21. У Законі України «Про пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 3, ст. 10, зі змінами) внести такі зміни:

1) у статті 13:

у частині першій:

пункти «а» і «б» викласти в такій редакції:

«а) працівники, зайняті повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, — за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, і за результатами атестації робочих місць:

чоловіки - після досягнення 55 років і при стажі роботи не менше 25 років, з них не менше 15 років на зазначених роботах;

жінки - після досягнення 50 років і при стажі роботи не менше 20 років, з них не менше 12 років 6 місяців на зазначених роботах.

б) працівники, зайняті повний робочий день на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці, — за списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, і за результатами атестації робочих місць:

чоловіки - після досягнення 60 років і при стажі роботи не менше 30 років, з них не менше 17 років 6 місяців на зазначених роботах;

жінки - після досягнення 55 років і при стажі роботи не менше 25 років, з них не менше 15 років на зазначених роботах.

у пункті «г»:

цифри «50», «20» і «15» замінити цифрами «55», «25» і «20»;

у пунктах «д», «е» і «є»:

цифри «50» і «20» замінити цифрами «55» і «25»;

у пункті «з»:

цифри «55», «25», «12», «50», «20» та «10» замінити відповідно цифрами «60», «30», «17», «55», «25» та «15»;

частину третю виключити;

2) частину другу статті 14 виключити;

3) у пункті «б» частини третьої статті 37 і частині першій статті 47 слова і цифри «: чоловіки — 60 років, жінки — 55 років» замінити словами і цифрами «пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;

4) у статті 54:

у пункті «б»:

цифри «50», «20», «12», «45», «17», «10» та «7» замінити відповідно цифрами «55», «25», «17», «50», «22», «15» та «12»;

абзац четвертий виключити;

у пункті «в»:

цифри «55», «25», «20», «50», «20» та «15» замінити відповідно цифрами «60», «30», «25», «55», «25» та «20»;

у пункті «г»:

цифри «55», «25», «15», «45», «20» та «10» замінити відповідно цифрами «60», «30», «20», «50», «25» та «15»;

5) у статті 55:

у пунктах «а» - «в»:

цифри «55», «25», «12», «50», «20» та «10» замінити відповідно цифрами «60», «30», «17», «55», «25» та «15»;

у пункті «г»:

цифри «55», «25», «20», «50», «20» та «15» замінити відповідно цифрами «60», «30», «25», «55», «25» та «20»;

у пункті «д»:

цифри «55», «25», «12», «50», «20», «10», «25» та «20» замінити відповідно цифрами «60», «30», «17», «55», «25», «15», «30» та «25»;

у пункті «е»:

цифри «25» та «30» замінити відповідно цифрами «30» та «35»;

у пункті «е») слова «не менше 20 років» замінити словами «від 20 до 25 років».

у пункті «ж»:

цифри «20» та «30» замінити відповідно цифрами «25» та «35»;

22. Статтю 39 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 21, ст. 252) виключити.

23. У Законі України «Про реабілітацію інвалідів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 2-3, ст. 36):

статтю 27 виключити;

частину четверту пункту 2 Прикінцевих положень виключити.

24. У частині першій статті 18³ Законі України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2005, № 26, ст. 356; 2006, № 22, ст. 185; 2012, № 4, ст. 21) слова «але не менше 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку» виключити.

25. Абзац другий пункту 2 Закону України «Про затвердження Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми на 2013 - 2017 роки» (Відомості Верховної Ради України, 2014, N 20-21, ст. 725) викласти у такій редакції:

«під час підготовки проекту закону про Державний бюджет України на відповідний рік передбачати виділення коштів для здійснення заходів, визначених Загальнодержавною цільовою науково-технічною космічною програмою України на 2013 - 2017 роки, виходячи із фінансових можливостей Державного бюджету України;».

26. У Законі України «Про статус народного депутата України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 42, ст. 212; 2006, № 22, ст. 180; 2012 р., № 12-13, ст. 82; із змінами, внесеними Законом України від 28 лютого 2014 року № 836-VII):

1) у частині дванадцятій статті 20:

а) у другому реченні абзацу одинадцятого слова «без обмеження граничного розміру пенсії» виключити;

б) доповнити частину абзацом такого змісту:

«Положення, передбачені абзацами першим-восьмим, одинадцятим цієї частини не поширюються на народного депутата, повноваження якого припинено достроково у зв'язку з набранням законної сили обвинувальним вироком щодо нього, або за рішенням суду у разі невиконання вимоги щодо несумісності депутатського мандата, з іншими видами діяльності, або якого було притягнуто до адміністративної відповідальності за корупційне правопорушення, пов'язане з порушенням обмежень, передбачених Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції», наслідком чого не стало дострокове припинення повноважень цього народного депутата. В таких випадках пенсія народному депутатові призначається на загальних підставах.»;

2) у частині третій статті 34:

в абзаці третьому слово «чотирьох» замінити словом «двох»;

доповнити частину абзацом сьомим такого змісту:

«Обсяг коштів на утримання помічників-консультантів народного депутата України незалежно від їх кількості не може перевищувати розміру місячного фонду оплати праці члена комітету Верховної Ради України без врахування премії.».

27. У Законі України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 2006 р., № 37, ст. 318, із наступними змінами):

1) у частині другій статті 5 слова та знаки «за умисний злочин, вчинений з використанням свого посадового становища» замінити словами та знаками «за умисне кримінальне правопорушення, вчинене з використанням свого посадового становища, або притягненням до відповідальності за вчинення адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції»;

2) у частинах першій і другій статті 9 після слів «місячного грошового забезпечення» доповнити словами «(без урахування винагород)».

28. У третьому реченні частини четвертої статті 37 Закону України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490; 2012 р., № 12–13, ст. 82; 2013 р., № 14, ст. 89; 2014 р., № 11, ст. 132; із наступними змінами, внесеними Законом України від 4 липня 2013 року № 404-VII) слова і цифри «підпункту «г» частини першої пункту 1 статті 26» замінити словами і цифрами «частини першої статті 49».

29. Частини другу та третю статті 39 Закону України «Про Рахункову палату» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 43, ст. 212 із наступними змінами) виключити.

30. У статті 12 Закону України «Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 4, ст. 33, із наступними змінами):

у пункті «в» частини другої слово «законом» замінити словами та цифрами «статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;

у частині дев'ятій слова та цифри «підпунктом «г» частини першої пункту 1 статті 26 Закону України «Про зайнятість населення» замінити словами та цифрами «частиною першою статті 49 Закону України «Про зайнятість населення».

31. У статті 21 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175; 2003 р., № 46, ст. 367; 2004 р., № 10, ст. 104; 2005 р., № 2, ст. 32; 2006 р., № 1, ст. 18; 2008 р., № 5–8, ст. 78; 2012 р., № 12–13, ст. 82):

1) частину другу виключити;

2) у частині третій слова «органом місцевого самоврядування, виходячи з умов оплати праці, встановлених для державних службовців відповідних

категорій і посад» замінити словами «визначаються Кабінетом Міністрів України»;

3) доповнити після частини сьомої статтю частиною такого змісту:

«Посадова особа місцевого самоврядування, звільнена з посади або яка достроково припинила свої повноваження у разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо неї або набрання законної сили рішенням суду щодо притягнення її до відповідальності за корупційне правопорушення, пов'язане з порушенням обмежень, передбачених Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції», позбавляється права на одержання пенсії, передбаченої частиною сьомою цієї статті. У таких випадках пенсія посадовій особі місцевого самоврядування призначається на загальних підставах.»

у зв'язку з цим частини восьму–тринадцяту вважати відповідно частинами дев'ятою – чотирнадцятою;

4) у першому реченні частини одинадцятої слово і цифри «пунктами 2, 3, 4» замінити словом та цифрами «пунктами 2, 3, 3-1, 4», а слово та цифри «пунктами 1, 2, 6» – словом і цифрами «пунктами 1, 7».

32. У Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 49–51, ст. 376; 2004 р., № 49, ст. 528; 2005 р., № 2, ст. 42, № 6, ст. 141, № 9, ст. 184; 2007 р., № 9, ст. 72, ст. 27, ст. 361; 2008 р., № 5–8, ст. 78; 2009 р., № 51, ст. 758):

1) у статті 44:

назву статті викласти у такій редакції: «Порядок звернення за призначенням (перерахунком) пенсії та видачі пенсійного посвідчення»;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Особам, яким призначено пенсію, органи Пенсійного фонду видають пенсійні посвідчення.

Видача пенсійного посвідчення здійснюється безоплатно.

Порядок видачі та зразок пенсійного посвідчення затверджуються Кабінетом Міністрів України.»;

2) Частину другу статті 72 викласти в такій редакції:

«2. Кошти Пенсійного фонду включаються до складу Державного бюджету України.».

3) у розділі XV «Прикінцеві положення»:

а) у пункті 3:

в абзаці другому слова і цифри «після досягнення чоловіками 45 років, жінками - 40 років та за наявності в чоловіків не менше 20 років страхового стажу, а в жінок не менше 15 років страхового стажу» замінити словами та цифрами «, але не раніше ніж за 15 років до досягнення пенсійного віку, встановленого абзацом першим статті 26 цього Закону, за наявності в чоловіків не менше 25 років страхового стажу, а в жінок не менше 20 років страхового стажу;»;

в абзаці третьому слова і цифри «після досягнення чоловіками 50 років, жінками - 40 років та за наявності не менше 15 років страхового стажу в чоловіків і не менше 10 років страхового стажу в жінок» замінити словами та цифрами «, але не раніше ніж за 10 років для чоловіків і за 15 років для жінок до досягнення пенсійного віку, встановленого абзацом першим статті 26 цього Закону, за наявності не менше 20 років страхового стажу в чоловіків і не менше 15 років страхового стажу в жінок»;

в абзаці четвертому слова і цифри «після досягнення 50 років та за наявності не менше 15 років страхового стажу.» замінити словами та цифрами «, але не раніше ніж за 5 років до досягнення пенсійного віку, встановленого абзацом першим статті 26 цього Закону, за наявності не менше 20 років страхового стажу.»;

в абзаці п'ятому цифри «20» замінити цифрами «25»;

в абзаці шостому слова і цифри «після досягнення чоловіками 55 років, жінками - 50 років та за наявності страхового стажу не менше 25 років для чоловіків і не менше 20 років для жінок;» замінити словами та цифрами», але не раніше ніж за 5 років до досягнення пенсійного віку, встановленого абзацом першим статті 26 цього Закону, за наявності страхового стажу не менше 30 років для чоловіків і не менше 25 років для жінок»;

б) у пункті 7 слова та цифри «підпункту «г» частини першої пункту 1 статті 26» замінити словами та цифрами «частини першої статті 49».

в) пункт 7¹ виключити;

г) у абзаці третьому пункту 12 слова «Президент України» замінити словами «Кабінет Міністрів України»;

33. Частину другу статті 37 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 36, ст. 448, із наступними змінами) виключити.

34. У пункті 1 розділу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2–3, ст. 11; 2013 р., № 47, ст. 658) слова та цифри «з 1 січня 2014 року» замінити словами та цифрами «з 1 січня 2017 року».

35. У розділі II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 12–13, ст. 82):

абзац другий пункту 2 викласти в такій редакції:

«Пенсіонерам, яким пенсія (щомісячне довічне грошове утримання) призначена до набрання чинності цим Законом і в яких розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок,

підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) перевищує максимальний розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), встановлений цим Законом, виплата пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) здійснюється без індексації, без застосування положень частин другої та третьої статті 42 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та проведення інших перерахунків, передбачених законодавством, до того часу, коли розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) відповідатиме максимальному розміру пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), встановленому цим Законом.».

36. Частину шосту статті 14 Закону України «Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 23, ст. 121, 2011 р., № 2-3, ст. 11, 2014 р., № 20-21, ст. 712) викласти в такій редакції:

«Кошти цільових страхових фондів включаються до складу Державного бюджету України.».

37. У Законі України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 14, ст. 71, 2002 р., № 17, ст. 124, 2011 р., № 2-3, ст. 11, № 29, ст. 272, 2014 р., № 14, ст. 258):

1) у преамбулі слова «а також надання послуг із санаторно-курортного лікування та оздоровлення застрахованим особам та членам їх сімей» виключити;

2) пункт 6 частини першої статті 11; пункт 3 статті 12; частину 6 пункту 1 статті 19; пункт 2 частини першої статті 20; частину третю статті 21; пункт 1 статті 22; пункт 6 статті 34; статті 47-49 виключити;

3) частину другу статті 19 викласти в такій редакції:

«2. Кошти загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, включаються до Державного бюджету України.».

38. У Законі України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 46-47, ст. 403, 2002 р., № 17, ст. 124, 2007 р., № 9, ст. 67, № 22, ст. 292, 2011 р., № 2-3, ст. 11):

1) у статті 34:

абзаци перший та другий частини другої викласти у такій редакції:

«2. У разі стійкої втрати професійної працездатності, встановленої МСЕК, Фонд соціального страхування від нещасних випадків проводить одноразову страхову виплату потерпілому, розмір якої визначається відповідно до ступеня втрати професійної працездатності, виходячи із 17 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на день настання права потерпілого на страхову виплату.

У разі коли при подальших обстеженнях МСЕК потерпілому встановлено інший, вищий ступінь втрати стійкої професійної працездатності, з урахуванням іншої професійної хвороби або іншого каліцтва, пов'язаного з виконанням трудових обов'язків, йому провадиться одноразова виплата, розмір якої визначається відповідно до відсотку на який збільшено ступінь втрати працездатності, виходячи із 17 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на день настання права потерпілого на страхову виплату.»;

частину сьому викласти у такій редакції:

«7. У разі смерті потерпілого внаслідок нещасного випадку на виробництві виплачується одноразова допомога його сім'ї, у сумі, що дорівнює 100 розмірам прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановлених на день настання права на страхову виплату, та одноразова допомога кожній особі, яка перебувала на його утриманні, а також на його дитину, яка народилася протягом не більше як десятимісячного строку після смерті потерпілого, у сумі, що дорівнює 20 розмірам прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на день настання права на страхову виплату.»;

у частині дев'ятій:

абзац другий викласти у такій редакції:

«У разі, якщо смерть потерпілого, який одержував щомісячні страхові виплати, настала внаслідок ушкодження здоров'я від нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання розмір щомісячної страхової виплати особам, які мають на це право, встановлюється виходячи із розміру щомісячної страхової виплати на день смерті потерпілого. Причинний зв'язок смерті потерпілого з одержаним каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я має підтверджуватися висновками відповідних медичних закладів. Одноразова допомога сім'ї та особам, які перебували на утриманні в цьому випадку не виплачується.»;

абзац дев'ятий викласти у такій редакції:

«Страхові виплати особам, які втратили годувальника, з урахуванням призначеної їм пенсії у разі втрати годувальника та інших доходів не можуть

перевищувати десяти прожиткових мінімумів, установлених для осіб, які втратили працездатність.»

частину дванадцяту вилучити.

2) частину четверту статті 46 викласти у такій редакції:

«Кошти на здійснення страхування від нещасного випадку включаються до складу Державного бюджету України.».

39. Частина п'ята статті 8 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р. № 22, ст. 171, 2011р. № 2-3, ст. 11) викласти у такій редакції:

«5. Кошти Фонду включаються до складу Державного бюджету України.».

40. Частина дев'яту статті 7 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (Відомості Верховної Ради, 2014 р., № 26, ст. 892; № 27, ст. 905) викласти в такій редакції:

«9. Громадяни України, які переселилися з тимчасово окупованої території, мають право на отримання матеріального забезпечення та соціальних послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, і від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, безпосередньо у робочих органах Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності та Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України за фактичним місцем проживання, перебування.

Страхові виплати призначаються за наявності необхідних документів, що підтверджують право на ці виплати, а у разі їх відсутності – за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування у порядку, встановленому правліннями Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності та Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України.».

41. Статтю 63 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991р., № 16, ст. 200, 2003р., № 10-11, ст. 87) після слів «державного бюджету» доповнити словами «(крім виплат, передбачених пунктами 8 і 9 статті 20 та пунктом 2 статті 30, які здійснюються за рахунок коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності)».

42. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України від 23.02.2014 № 772-VII «Про введення мораторію на ліквідацію та реорганізацію закладів охорони здоров'я».

43. У Житловому кодексі Української РСР (Відомості Верховної Ради УРСР, 1983 р., додаток до N 28, ст. 573):

1) у статті 1 слова «наданням громадянам за їх бажанням грошової компенсації за належне їм для отримання жиле приміщення для категорій громадян, визначених законом» виключити;

2) у частині першій статті 9 слова «або на одержання за їх бажанням грошової компенсації за належне їм для отримання жиле приміщення для категорій громадян, визначених законом» виключити;

3) у частині другій статті 40 пункт 1¹ виключити;

4) статтю 48¹ виключити.

44. У Законі України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 385):

1) частину першу статті 21 викласти у редакції:

«1. Громадянам України, які призиваються на строкову військову службу, виплачується грошова допомога за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України.»;

2) у частині дванадцятій статті 29:

а) абзац перший виключити;

б) у абзаці другому слова «грошової виплати» виключити.

45. У Законі України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190; 2007 р., № 33, ст. 442):

1) статтю 9¹ викласти у такій редакції:

«1. Продовольче та речове забезпечення військовослужбовців здійснюється за нормами і в терміни, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.

2. При переїзді військовослужбовців, які проходять військову службу за контрактом, а також тих, хто перебуває на кадровій військовій службі, на нове місце військової служби в інший населений пункт, у зв'язку з призначенням на військову посаду, зарахуванням до військового навчального закладу, термін навчання в якому становить не менше шести місяців, або у зв'язку з передислокацією військової частини їм виплачується:

1) підйомна допомога в розмірі місячного грошового забезпечення на військовослужбовця і 50 відсотків місячного грошового забезпечення на кожного члена сім'ї військовослужбовця, який переїжджає з ним на нове місце військової служби;

2) добові, встановлені Кабінетом Міністрів України для працівників, які перебувають у відрядженні, за кожний день перебування в дорозі на

військовослужбовця та кожного члена сім'ї військовослужбовця, який переїжджає разом з ним.»;

2) у статті 12

у пункті 1:

у абзаці першому слова «або за їх бажанням грошовою компенсацією за належне їм для отримання жиле приміщення» виключити;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«Військовослужбовцям, які мають вислугу на військовій службі 20 років і більше, та членам їх сімей надаються жилі приміщення для постійного проживання. Такі жилі приміщення надаються їм один раз протягом усього часу проходження військової служби за умови, що ними не було використано право на безоплатну приватизацію житла.»;

у абзаці першому пункту 9 слова «або за їх бажанням грошової компенсації за належне їм для отримання жиле приміщення» виключити.

3) у абзацах першому і другому пункту 2 статті 15 після слів «місячного грошового забезпечення» доповнити словами «(без урахування винагород)».

46. У абзаці шостому частини третьої статті 6 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 255; 2011 р., № 31, ст. 303; 2013 р., № 41, ст. 550; 2014 р., № 17, ст. 595; із змінами, внесеними Законом України від 27 березня 2014 року № 1169-VII) після слів «транспортним засобам» доповнити словами «приватної форми власності».

47. У Законі України «Про індексацію грошових доходів населення» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 2, ст.2; 2002 р., № 26, ст.174; 2003 р., № 15, ст. 111; 2005 р., № 17, 17-19 ст. 267; 2008 р., № 5, №№ 5-8, ст.78):

1) статтю 2 викласти у такій редакції:

«Стаття 2. Об'єкти індексації грошових доходів населення

Індексації підлягають грошові доходи громадян, одержані ними в гривнях на території України і які не мають разового характеру:

пенсії;

заробітна плата (грошове забезпечення);

суми виплат, що здійснюються відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування;

суми відшкодування шкоди, заподіяної працівникові каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також суми, що виплачуються особам, які мають право на відшкодування шкоди в разі втрати годувальника.

Кабінет Міністрів України може встановлювати інші об'єкти індексації, що не передбачені частиною першою цієї статті.

Розміри стипендій, соціальних виплат, що мають цільовий і разовий характер, а також соціальних виплат, які розраховуються залежно від прожиткового мінімуму, визначаються відповідними нормативно-правовими

актами. Підтримка купівельної спроможності зазначених виплат проводиться шляхом перегляду їх розмірів.

Індексації підлягають грошові доходи населення у межах прожиткового мінімуму, встановленого для відповідних соціальних і демографічних груп населення. При цьому загальний дохід разом із сумою індексації не повинен перевищувати три прожиткових мінімуми.

Грошові доходи громадян, які є об'єктами індексації і визначені цією статтею, розмір яких перевищує три прожиткових мінімуми для працездатних осіб, індексації не підлягають.»;

2) у статті 4:

у частині першій цифри «101» замінити цифрами «103»;

у частині п'ятій слова «у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України» виключити;

доповнити частинами у такій редакції:

«У разі підвищення розмірів грошових доходів місяць підвищення вважається базовим при обчисленні індексу споживчих цін для проведення індексації. Індексація у базовому місяці не провадиться, якщо сума підвищення грошового доходу перевищує суму індексації, яка має нараховуватись у місяці підвищення.

У разі, якщо сума підвищення грошового доходу не перевищує суму індексації, сума індексації зменшується на суму підвищення грошового доходу.»;

3) частину першу статті 6 викласти у такій редакції:

«Сума індексації грошових доходів населення визначається як результат множення грошового доходу, що підлягає індексації в межах прожиткового мінімуму для відповідних соціальних і демографічних груп населення, на величину приросту індексу споживчих цін, поділеного на 100 відсотків.».

4) у частині першій статті 10 друге речення виключити.

48. У Законі України «Про відновлення прав осіб, депортованих за національною ознакою» (Відомості Верховної Ради України, 2014, N 26 (27.06.2014), ст. 896):

1) у статті 6:

абзац п'ятий викласти в такій редакції

«Депортованим особам, які будують індивідуальне житло, може бути надана одноразова матеріальна допомога на завершення індивідуального будівництва у порядку і розмірах, визначених Кабінетом Міністрів України»;

абзаци десятий та чотирнадцятий виключити;

2) частини першу - шосту статті 7 виключити;

3) абзац дев'ятий статті 9 виключити;

4) у абзаці дев'ятому статті 10 слова «повернення майна або відшкодування його вартості депортованим особам або (у разі їх смерті) їх спадкоємцям» виключити.

49. Статтю 10 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст.425, із наступними змінами) доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) дружин (чоловіків), неповнолітніх дітей, непрацевдатних батьків загиблих (померлих) учасників мирних зібрань, загибель (смерть) яких пов'язана з участю у подіях, що відбулися у період з 21 листопада 2013 року по 21 лютого 2014 року, які проживали разом із загиблим (померлим) учасником мирних зібрань.».

50. Закон України «Про встановлення державної допомоги постраждалим учасникам масових акцій громадського протесту та членам їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 12, ст. 187) викласти у такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про вдосконалення системи соціального захисту населення та гарантії соціального захисту особам, які постраждали під час участі у мирних зібраннях

Цей Закон визначає правовий статусу осіб, які постраждали під час участі у мирних зібраннях, що відбулися у період з 21 листопада 2013 року по 21 лютого 2014 року, та спрямований на забезпечення створення належних умов для їх життєзабезпечення, а також на вдосконалення системи соціального захисту населення.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення осіб, які постраждали під час участі у мирних зібраннях

До осіб, які постраждали під час участі у мирних зібраннях належать:

1) члени сімей загиблих (померлих) учасників мирних зібрань, загибель (смерть) яких пов'язана з участю у подіях, що відбулися у період з 21 листопада 2013 року по 21 лютого 2014 року;

2) учасники мирних зібрань, які брали безпосередню участь у мирних зібраннях та отримали поранення (контузії, травми або каліцтва), що призвели до втрати працевдатності та/або встановлення інвалідності;

3) учасники мирних зібрань, які зазнали переслідувань за участь у мирних зібраннях;

4) учасники мирних зібрань, майно яких було знищене або пошкоджене під час мирних зібрань (об'єкти нерухомого майна, автотранспорту).

Не відносяться до осіб, які постраждали під час участі у мирних зібраннях працівники правоохоронних органів та військовослужбовці, оскільки їх соціальний захист здійснюється відповідно до законодавства.

Стаття 2. Підстави для визначення статусу осіб, які постраждали під час участі у мирних зібраннях

Підставами для визначення статусу осіб, які постраждали під час участі у мирних зібраннях є:

1) для осіб, визначених у пунктах 1-2 частини першої статті 1 – документи медичних, правоохоронних та інших компетентних органів, що засвідчують факт

побиття, поранення (контузії, травми або каліцтва) та/або ушкодження здоров'я чи загибелі (настання смерті) осіб, які приймали участь у мирних зібраннях.

2) для осіб, визначених у пункті 3 частини першої статті 1 – документи правоохоронних органів про взяття особи під варту, закриття проти неї кримінального провадження;

4) для осіб, визначених у пункті 4 частини першої статті 1 – документи правоохоронних органів, підрозділів Державної служби України з надзвичайних ситуацій про знищення або пошкодження об'єкта нерухомого майна, автотранспорту(за наявності).

Підставою для визначення статусу осіб, які постраждали під час участі у мирних зібраннях, можуть бути:

відео- та аудіозаписи про порушення прав, свобод та приниження людської честі та гідності або пошкодження, знищення майна учасників мирних зібрань; задокументовані свідчення осіб із числа учасників мирних зібрань.

Розділ II

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ОСІБ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ПІД ЧАС УЧАСТІ У МИРНИХ ЗІБРАННЯХ

Стаття 3. Соціальні гарантії членам сімей загиблих (померлих) учасників мирних зібрань

У разі загибелі (смерті) учасника мирних зібрань, що пов'язана з участю у подіях, які відбулися у період з 21 листопада 2013 року по 21 лютого 2014 року, членам його сім'ї, а у разі їх відсутності – батькам та утриманцям, виплачується одноразова грошова допомога у розмірі 100-кратного розміру прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб на час виплати цієї суми, а також відповідно до чинного законодавства призначається пенсія у зв'язку з втратою годувальника.

Стаття 4. Соціальні гарантії учасникам мирних зібрань, які брали безпосередню участь у мирних зібраннях та отримали поранення (контузії, травми або каліцтва), що призвели до втрати працездатності та/або встановлення інвалідності

У разі отримання учасниками мирних зібрань під час безпосередньої участі у мирних зібраннях поранення (контузії, травми або каліцтва), що призвели до повної втрати працездатності та/або встановлення інвалідності, їм виплачується одноразова грошова допомога у розмірі 50-кратного розміру прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб на час виплати цієї суми, а також відповідно до чинного законодавства призначається пенсія по інвалідності.

У разі отримання учасниками мирних зібрань під час участі у мирних зібраннях поранення (контузії, травми або каліцтва), що призвели до часткової втрати працездатності та/або встановлення інвалідності, їм виплачується одноразова грошова допомога у розмірі 40-кратного розміру прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб на час виплати цієї суми, а також відповідно до чинного законодавства призначається пенсія по інвалідності.

У разі отримання учасниками мирних зібрань під час участі у мирних зібраннях поранення (контузії, травми або каліцтва), що призвело до тимчасової

втрати працездатності, таким особам виплачується одноразова грошова допомога у розмірі 30-кратного розміру прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб на час виплати цієї суми.

Для учасників мирних зібрань, які постраждали під час участі у мирних зібраннях та отримали поранення (контузію, травму або каліцтво), що призвели до повної, часткової або тимчасової втрати працездатності та/або встановлення інвалідності, організовується цілеспрямоване та ефективне лікування в лікувально-профілактичних закладах, з метою якнайшвидшого відновлення здоров'я, забезпечується відповідними закладами охорони здоров'я за призначенням лікарів повний обсяг постійно доступної, раціонально організованої медичної допомоги, яка повинна включати:

1) обслуговування вузькопрофільними лікарями та лікарями загальної практики;

2) догляд медичних сестер удома, в лікарні або в іншому лікувально-профілактичному закладі;

3) утримання в лікарні, реабілітаційному закладі, санаторії або в іншому лікувально-профілактичному закладі;

4) забезпечення необхідними лікарськими засобами, технічними засобами реабілітації та виробами медичного призначення.

Визначення ступеня втрати працездатності та встановлення груп інвалідності учасникам мирних зібрань, які постраждали під час участі у мирних зібраннях, здійснюється відповідно до норм чинного законодавства України.

Стаття 5. Соціальні гарантії учасникам мирних зібрань, які зазнали переслідувань за участь у мирних зібраннях

Учасникам мирних зібрань, які зазнали переслідувань за участь у мирних зібраннях, виплачується одноразова грошова допомога у розмірі 20-кратного розміру прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб на час виплати цієї суми.

Стаття 6. Соціальні гарантії учасникам мирних зібрань, майно який було знищене або пошкоджене під час мирних зібрань (об'єкти нерухомого майна, автотранспорт).

Учасникам мирних зібрань, майно яких було знищене або пошкоджене під час мирних зібрань (об'єкти нерухомого майна, автотранспорт), виплачується одноразова грошова допомога у розмірі компенсації вартості пошкодженого або знищеного майна (об'єкти нерухомого майна, автотранспорт).

Стаття 7. Надання соціальних гарантій особам, які постраждали під час участі у мирних зібраннях

Роботу щодо призначення та виплати одноразової грошової допомоги, які постраждали під час участі у мирних зібраннях, організовує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

Порядок призначення і виплати одноразової грошової допомоги, а також надання медичної допомоги особам, які постраждали під час участі у мирних зібраннях, визначається Кабінетом Міністрів України.

Призначення та виплати соціальних гарантій особам, які постраждали під час участі у мирних зібраннях, передбачених цим Законом, здійснюється органами соціального захисту населення за місцем проживання особи.

Відшкодування учасникам мирних зібрань пошкодженого або знищеного майна провадиться у встановленому законом порядку.

Стаття 8. Підстави, за якими призначення і виплата одноразової грошової допомоги не здійснюється.

Призначення і виплата одноразової грошової допомоги не здійснюється, якщо постраждалий під час участі у мирному зібранні:

- 1) вчинив злочин або адміністративне правопорушення;
- 2) знаходився у стані алкогольного, наркотичного чи токсичного сп'яніння;
- 3) навмисно спричинив собі тілесне ушкодження, іншу шкоду своєму здоров'ю або самогубство;
- 4) подав завідомо неправдиві відомості для призначення і виплати одноразової грошової допомоги.

Стаття 9. Фінансування витрат, пов'язаних з реалізацією цього Закону

Фінансове забезпечення витрат на виплату одноразової грошової допомоги здійснюється за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.

Пільги, компенсації та гарантії, передбачені цим Законом, надаються за рахунок коштів державного і місцевого бюджетів, та інших джерел фінансування не заборонених законодавством України.

Розділ III. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.».

51. У Законі України «Про вищу освіту» (Голос України, 2014, 08, 06.08.2014 N 148, Урядовий кур'єр, 2014, 08, 13.08.2014 N 146, Офіційний вісник України, 2014, N 63 (15.08.2014), ст. 1728):

1) у статті 2:

частину третю виключити;

2) у статті 3:

у частині другій із пункту 7) слова «зокрема шляхом надання пільг із сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів» виключити;

у частині третій пункт 11) виключити;

3) у статті 5:

у частині четвертій друге речення доповнити словами «і становить не більше одного року.»;

абзац перший частини п'ятої доповнити реченням такого змісту:

«Термін навчання становить не більше одного року.»;

у частині шостій перше речення абзацу третього викласти в такій редакції:

«Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі (ад'юнктурі) з відривом від виробництва становить не більше трьох років, без відриву – не більше чотирьох років.»;

4) у статті 7:

у частині сьомій слова «за рахунок коштів державного бюджету» замінити словами «за плату»;

5) у статті 28:

у частині першій у пункті 3) із абзацу першого слова «та/або бакалавра, проводить прикладні наукові дослідження» та друге речення виключити;

6) у статті 29:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Університету, академії державної форми власності може бути надано статус національного закладу згідно з законодавством.»;

у частині третій із пункту 1) слова «в обсязі не менше як 10 відсотків коштів державного бюджету, що виділяються на його утримання», та із пункту 5) слова «за рахунок державного бюджету» виключити;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Надання статусу національного не змінює фінансове і матеріально-технічне забезпечення, що існували до цього. Норми часу, нормативи чисельності осіб, що навчаються, штатні нормативи встановлюються у межах фонду оплати праці та штатної чисельності.»;

7) у статті 30:

у частині п'ятій із пункту 2) виключити слова «в обсязі не менш як 25 відсотків коштів, що передбачаються на його утримання»;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Надання статусу дослідницького не змінює фінансове і матеріально-технічне забезпечення, що існували до цього. Норми часу, нормативи чисельності осіб, що навчаються, штатні нормативи встановлюються у межах фонду оплати праці та штатної чисельності.»;

8) у статті 32:

у частині другій пункти 11), 12), 13) виключити, із пункту 24) слова «поточні та» виключити;

9) у статті 36:

у частині другій пункт 5) виключити;

10) у статті 44:

у частині сьомій абзац шостий виключити;

11) у статті 45:

у частині шостій абзац другий виключити;

12) у статті 46:

у частині другій у абзаці третьому слова «та виплата стипендії» виключити;

13) у статті 56:

частину другу доповнити абзацом наступного змісту:

«Норми часу і навчального навантаження встановлюються у межах фонду оплати праці та штатної чисельності.»;

14) у статті 57:

частину третю викласти у такій редакції:

«3. Наукові та науково-педагогічні працівники університетів, академій, інститутів мають право на пенсійне забезпечення відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність.»;

15) у статті 59:

частину другу виключити;

16) у статті 62:

частини четверту, шосту та сьому виключити;

17) у статті 67:

у частині другій підпункти 1), 3) виключити;

частину третю, четверту виключити;

18) у статті 70:

слова «господарського відання» замінити словами «оперативного управління» у відповідних відмінках;

у частині другій абзац другий виключити;

у частині третій пункти 2) і 9) виключити;

19) у статті 72:

у частині першій абзаци другий, третій, четвертий виключити;

частини другу та восьму виключити;

20) у статті 74:

частину четверту виключити;

21) у Прикінцевих та перехідних положеннях:

у частині другій:

із пункту 1) виключити друге речення;

із пункту 3) виключити друге речення;

пункти 11) і 13) виключити;

у частині четвертій:

абзаци другий, третій та четвертий підпункту и) пункту 2) виключити;

у частині п'ятій:

пункти 2), 3), 4), 5), 9) виключити;

доповнити пунктом такого змісту:

«12) затвердити Порядок першочергового проведення органами Казначейства платіжних доручень вищих навчальних закладів та науково-дослідних установ із використанням коштів спеціального фонду.»;

52. У Бюджетному Кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2010, №50-51, ст. 572):

1) у статті 22:

у частині другій із пункту 1) слова «Національна академія аграрних наук України, Національна академія медичних наук України, Національна академія педагогічних наук України, Національна академія правових наук України, Національна академія мистецтв України,» виключити.

53. У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997, № 24, ст. 170):

1) абзац другий пункту 30) частини першої статті 26 виключити.

54. У Законі України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1990, № 45, ст. 602):

1) друге речення абзацу п'ятого статті 6 виключити.

55. У Законі України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999, № 20-21, ст. 190):

1) статтю 22 доповнити частиною десятою такого змісту:

«приймає рішення про оптимізацію мережі бюджетних установ з метою надання якісних послуг населенню в межах фінансового ресурсу.».

56. У Законі України «Про професійно-технічну освіту» (Урядовий кур'єр, 1998, 03, 12.03.98 N 48-49, Відомості Верховної Ради України, 1998, N 32, ст. 215, Офіційний вісник України, 1998, N 9 (19.03.98), ст. 319):

1) абзац четвертий статті 47 викласти у такій редакції:

«призначення і виплату пенсії відповідно до чинного законодавства.».

57. У Законі України «Про бібліотеки і бібліотечну справу» (Відомості Верховної Ради України, 1995, N 7 (14.02.95), ст. 45):

1) частину третю статті 15 та пункт 4 Прикінцевих положень виключити.

58. У Законі України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» (Відомості Верховної Ради України, 1997, N 50, ст. 302):

1) частини 4, 5, 6 статті 14 викласти у такій редакції:

«Умови оплати праці журналістів та інших працівників державних та комунальних засобів масової інформації визначаються Кабінетом Міністрів України.».

59. У Законі України «Про оздоровлення та відпочинок дітей» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 45, ст. 313, 2009 р., № 41, ст.597)

1) частину першу статті 25 виключити.

60. У Основах законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст.19):

1) частину другу статті 12 виключити.

II. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня наступного за днем його опублікування, крім частини 1 статті 10 розділу I цього Закону, яка набирає чинності з дня набрання чинності Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про часткову мобілізацію», та частини 2 статті 1 розділу I цього Закону, яка набирає чинності з 1 вересня 2015 року.

2. Установити, що норми і положення Закону України "Про Загальнодержавну цільову програму захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру на 2013-2017 роки" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 19-20, ст. 173 із наступними змінами) та Кримінального процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 9-13, ст. 88 із наступними змінами) застосовуються виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевих бюджетів на 2015 рік.

3. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради України

О.ТУРЧИНОВ